

SKOGERSANGEN.

Tekst: Inger Hyllseth
Mel.: Rosen

*Kjære venner, hør min tanke, om en bygd vi alle kjenner,
den som kjærligheten tenner, når den tar oss i sin favn.
Den gir grøde, den gir virke, som den gjorde i årtier,
den har frodiggrønne lier, skogen selv har gitt den navn.*

*Skoger vi vil hylle deg og verne deg mot alt
som kan være med og endre din struktur.
For ennå har du stillheten og ennå har du jord
og et samhold om en gammel, god kultur*

*Hen ved Andorsrud fins porten, inn i eventyrets rike,
der hvor plasser måtte vike, men det finnes gamle spor.
Hvor Majordammen en sommerkveld ligger blank og fin og stille,
hvor du hører fuglespillet, og hvor bygdeborgen bor.*

Skoger vi vil hylle deg og

*Røysjøvannet er vel vakkert, våre sanseinntrykk fanger
dette sted vi mange ganger, tok en kaffepassiar.
Og ved Skjeldrumskogens stier, er en flora uten like,
der vi skuer mot et rike som er vårt med grend og gard.*

Skoger vi vil hylle deg og

*Og ved Hanevold stå kirken, den som helgefreden trygget,
som de gamle fedre bygget, og hvor samlingspunktet lå.
De som skapte tradisjoner, hold dem høyt i akt og ære.
Vern om bygda vår, den kjære, så den alltid vil bestå!*

*Skoger vi vil hylle deg og verne deg mot alt
som kan være med og endre din struktur.
For ennå har du stillheten og ennå har du jord
og et samhold om en gammel, god kultur.*